

Bruksela, 28 października 2021 r.
(OR. en)

13247/21

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2021/0343 (COD)

EF 320
ECOFIN 1030
CODEC 1376

WNIOSEK

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 28 października 2021 r.

Do: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, sekretarz generalny Rady Unii Europejskiej

---

Nr dok. Kom.: COM(2021) 665 final

Dotyczy: Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 575/2013 i dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do traktowania ostrożnościowego grup globalnych instytucji o znaczeniu systemowym stosujących strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielokrotnego punktu kontaktowego oraz metodykę pośredniej subskrypcji instrumentów kwalifikujących się do spełnienia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych

---

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2021) 665 final.

Zał.: COM(2021) 665 final

Bruksela, dnia 27.10.2021 r.
COM(2021) 665 final

2021/0343 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 i dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do traktowania ostrożnościowego grup globalnych instytucji o znaczeniu systemowym stosujących strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielokrotnego punktu kontaktowego oraz metodykę pośredniej subskrypcji instrumentów kwalifikujących się do spełnienia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013¹ (rozporządzenie w sprawie wymogów kapitałowych lub CRR) ustanawia – wraz z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE² (dyrektywa w sprawie wymogów kapitałowych lub CRD) – ostrożnościowe ramy regulacyjne dla instytucji kredytowych działających w Unii. CRR i CRD przyjęto w następstwie kryzysu finansowego, który miał miejsce w latach 2008–2009, aby zwiększyć odporność instytucji działających w sektorze finansowym UE, w dużej mierze w oparciu o światowe standardy uzgodnione z międzynarodowymi partnerami UE, w szczególności z Bazylejskim Komitetem Nadzoru Bankowego.

CRR następnie zmieniono w celu wyeliminowania pozostałych niedociągnięć w ramach regulacyjnych oraz w celu wdrożenia niektórych nieuwzględnionych jeszcze wówczas elementów globalnej reformy usług finansowych, niezbędnych, aby zapewnić odporność instytucji. Istotną zmianę wprowadzono dzięki „Pakietowi środków ograniczających ryzyko”, który został przyjęty przez Parlament Europejski i Radę w dniu 20 maja 2019 r. i opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w dniu 7 czerwca 2019 r. Pakiet ten obejmował między innymi zmiany w unijnych ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków wprowadzone dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/879³, zmieniającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE⁴ (dyrektywa w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków lub BRRD), rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/877⁵, zmieniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014⁶ (rozporządzenie w sprawie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub SRMR) i

---

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/879 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniająca dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz dyrektywę 98/26/WE (Dz.U. L 150 z 7.6.2019, s. 296).

⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/877 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (Dz.U. L 150 z 7.6.2019, s. 226).

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1).

rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876⁷, zmieniającym CRR. W drodze tej reformy wdrożono w Unii międzynarodowy standard całkowitej zdolności do pokrycia strat (TLAC) dla globalnych instytucji o znaczeniu systemowym przyjęty przez Radę Stabilności Finansowej w listopadzie 2015 r.⁸ i udoskonalono zastosowanie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (MREL) w odniesieniu do wszystkich instytucji z siedzibą w Unii.

Zgodnie ze standardem TLAC globalne instytucje o znaczeniu systemowym muszą dysponować wystarczającą kwotą zobowiązań (mogących podlegać umorzeniu lub konwersji) umożliwiających pokrycie dużych strat w celu zapewnienia sprawnego i szybkiego pokrycia strat i dokapitalizowania w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Podczas wdrażania standardu TLAC do prawa Unii, tj. wprowadzając zmiany do CRR, wzięto pod uwagę istniejący specyficzny dla danej instytucji minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych określony w BRRD⁹. Ponadto oba zbiory przepisów są ze sobą ściśle powiązane, w szczególności dzięki odesłaniom do CRR podanym w BRRD oraz w SRMR. Na przykład w BRRD oraz w SRMR minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych co do zasady obliczano i wyrażano na podstawie miary ekspozycji całkowitej i łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonych zgodnie z CRR. W związku z tym wspomniane dwa wymogi należy rozumieć jako uzupełniające się elementy wspólnych ram¹⁰. Te zmienione ramy powinny w większym stopniu zapewnić, aby pokrywanie strat i dokapitalizowanie instytucji było realizowane z wykorzystaniem środków prywatnych, po tym jak instytucje te znajdą się w trudnej sytuacji finansowej, a następnie zostaną objęte restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. TLAC i MREL mają zatem zasadnicze znaczenie dla skutecznego zarządzania kryzysami bankowymi i ograniczania ich negatywnego wpływu na stabilność finansową i finanse publiczne. TLAC i zmienione przepisy dotyczące MREL zaczęły obowiązywać w Unii odpowiednio w dniu 27 czerwca 2019 r. i 28 grudnia 2020 r.

Zgodnie ze standardami międzynarodowymi w prawie Unii uznaje się zarówno strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pojedynczego punktu kontaktowego, jak i wielokrotnego punktu kontaktowego¹¹. Zgodnie ze strategią restrukturyzacji i

---

⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów dotyczących sprawozdawczości i ujawniania informacji, a także rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 150 z 7.6.2019, s. 1).

⁸ Rada Stabilności Finansowej, „Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term sheet” [„Zasady w zakresie zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania globalnych banków o znaczeniu systemowym objętych procedurą restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Dokument określający podstawowe warunki dotyczące całkowitej zdolności do pokrycia strat”], 9.11.2015.

⁹ Dokładniej rzecz ujmując, CRR przewidywało nowy wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla instytucji, które zostały określone jako globalne instytucje o znaczeniu systemowym, a specyficzny dla danej instytucji *narzut* dla globalnych instytucji o znaczeniu systemowym, a także specyficzny dla danej instytucji wymóg mający zastosowanie do instytucji niebędących globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym zostały wprowadzone w drodze ukierunkowanych zmian w BRRD i SRMR.

¹⁰ Motyw 16 rozporządzenia (UE) 2019/876, motyw 2 dyrektywy (UE) 2019/879 i motyw 2 rozporządzenia (UE) 2019/877.

¹¹ Motyw 4 dyrektywy (UE) 2019/879.

uporządkowanej likwidacji pojedynczego punktu kontaktowego tylko jeden podmiot powiązany – zazwyczaj jednostka dominująca – zostaje poddany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji („podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”), podczas gdy inne podmioty powiązane – zazwyczaj operacyjne jednostki zależne – nie są poddawane działaniom w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Zamiast tego straty tych jednostek zależnych są przenoszone do podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a kapitał jest przekazywany dalej do jednostki zależnej. Zapewnia to spółkom zależnym możliwość dalszego sprawnego funkcjonowania nawet po utracie rentowności. Każdy podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tworzy „grupę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” wraz z należącymi do niego jednostkami zależnymi, które same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Zgodnie ze strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielokrotnego punktu kontaktowego dopuszcza się możliwość poddania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji więcej niż jednego podmiotu z grupy bankowej. W związku z tym grupa bankowa może obejmować więcej niż jeden podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a tym samym więcej niż jedną grupę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Podstawową zasadą podejścia opartego na restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielokrotnego punktu kontaktowego jest umożliwienie przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w sposób realistyczny i wiarygodny bez ograniczania możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji innych podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w tej samej skonsolidowanej grupie bankowej.

Zmienione ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków przewidują, że MREL dla podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy określić na skonsolidowanym poziomie grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji („zewnętrzny MREL”)¹². Ponadto ramy te przewidują sposób, w jaki należy przypisywać zdolność do pokrycia strat i dokapitalizowania w ramach grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji („wewnętrzny MREL”)¹³.

Zgodnie z BRRD instrumenty finansowe kwalifikowalne do celów wewnętrznego MREL z reguły muszą być w posiadaniu podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, tj. zazwyczaj jednostki dominującej¹⁴. Uzasadnieniem tej zasady jest zagwarantowanie, aby zdolność jednostki zależnej do pokrycia strat i dokapitalizowania była zapewniona przez jej jednostkę dominującą, tj. przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ta

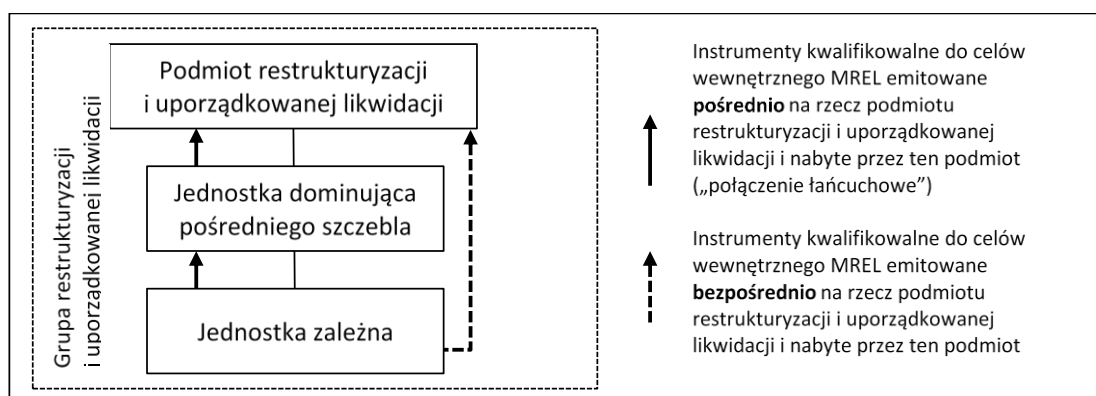
---

¹² Art. 45e BRRD.

¹³ Art. 45f BRRD. Wymóg ten określa się jako „wewnętrzny” ze względu na fakt, że co do zasady instrumenty kwalifikowalne muszą być finansowane wewnętrznie w ramach grupy bankowej, a mianowicie przez jednostkę dominującą najwyższego szczebla jednostki zależnej.

¹⁴ W art. 45f ust. 2 lit. a) pkt (i) BRRD dopuszczono, aby za kwalifikowalne do celów wewnętrznego MREL uznawane były również te *zobowiązania*, które są emitowane na rzecz obecnego akcjonariusza niebędącego częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przez niego nabywane, tak długo, jak wykonanie uprawnień do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 59–62 BRRD nie ma wpływu na kontrolę sprawowaną nad jednostką zależną przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ponadto w art. 45f ust. 2 lit. b) pkt (ii) BRRD dopuszczono spełnienie wewnętrznego MREL przy użyciu *funduszy własnych* innych niż kapitał podstawowy Tier I emitowanych na rzecz podmiotów niewchodzących w skład tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przez nie nabywanych, tak długo, jak wykonanie uprawnień do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 59–62 nie ma wpływu na kontrolę sprawowaną nad jednostką zależną przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

jednostka dominująca może posiadać instrumenty kwalifikowalne do celów wewnętrznego MREL bezpośrednio albo pośrednio za pośrednictwem innych podmiotów w tej samej grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (zob. ilustracja poniżej). Możliwość, aby instrumenty były również pośrednio subskrybowane przez jednostkę dominującą za pomocą jednostek pośredniczących, uzasadniono tym, że obowiązek przestrzegania wewnętrznego MREL nie powinien niepotrzebnie zmieniać istniejących kanałów finansowania grup bankowych, w przypadku których finansowanie nabycia takich instrumentów jest zorganizowane wokół łańcuchów własności i rozdzielane między jednostki zależne w całej grupie za pomocą jednostek pośredniczących, a nie bezpośrednio przez jednostki dominujące najwyższego szczebla (podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji).

Ilustracja: Subskrypcja instrumentów kwalifikowalnych do celów wewnętrznego MREL (bezpośrednia lub pośrednia)

W celu zastosowania podejścia pośredniej subskrypcji instrumentów kwalifikowalnych do celów wewnętrznego MREL w ramach grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nazywanego również podejściem „połączenia łańcuchowego”, oraz zapewnienia, aby było ono ostrożnościowo właściwe, współprawodawcy upoważnili Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) do opracowania projektów regulacyjnych standardów technicznych, a Komisję do przyjęcia na tej podstawie aktu delegowanego w celu określenia metodyki takiej pośredniej emisji instrumentów kwalifikowalnych¹⁵. Zgodnie z upoważnieniem przewidzianym w BRRD metodyka ta powinna:

- umożliwić właściwe przeniesienie strat z jednostek zależnych do ich jednostki dominującej najwyższego szczebla (podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji) oraz właściwe przeniesienie kapitału z tej jednostki dominującej do jednostek zależnych;
- zapewniać, aby zdolność jednostki zależnej do pokrycia strat nie była liczona również do celów zachowania zgodności z wewnętrznym MREL przez jednostkę dominującą pośredniego szczebla oraz
- zapewniać, aby jej wynik był równoważny wynikowi bezpośredniej subskrypcji przez jednostkę dominującą najwyższego szczebla (podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji) instrumentów kwalifikowalnych emitowanych przez jednostki zależne.

¹⁵ Art. 45f ust. 6 BRRD.

Od początku 2020 r. EUNB pracuje nad wspomnianymi projektami regulacyjnych standardów technicznych na podstawie mechanizmu odliczeń zgodnie z upoważnieniem określonym w BRRD i zaleceniami przedstawionymi w odpowiednich standardach międzynarodowych¹⁶. Mechanizm odliczeń opracowany przez EUNB przewiduje, że instrumenty kwalifikowalne do celów wewnętrznego MREL wyemitowane przez jednostki zależne na rzecz podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za pośrednictwem jednostki dominującej pośredniego szczebla musiałyby zostać w pełni odliczone od kwoty stanowiącej własną zdolność jednostki dominującej pośredniego szczebla do spełnienia wewnętrznego MREL. Takie podejście polegające na odliczaniu uznano za najbardziej spójne z warunkami ustanowionymi w upoważnieniu przewidzianym w BRRD i sprzyjające wykonaniu ram wewnętrznego MREL¹⁷.

Metodyka opracowana przez EUNB została poddana konsultacjom publicznym¹⁸. Z informacji zwrotnych przekazanych w ramach konsultacji wynikało ogólne poparcie dla projektów regulacyjnych standardów technicznych, ale podkreślono kilka niespójności między wymogami w zakresie przekazywania uprawnień określonymi w BRRD a obowiązującymi zasadami ostrożnościowymi ustanowionymi w CRR. W związku z tym w piśmie do Komisji Europejskiej z dnia 25 stycznia 2021 r.¹⁹ EUNB podkreślił, że współzależności między BRRD a CRR nie pozwoliłyby na zastosowanie traktowania ostrożnościowego niezbędnego do wykonania upoważnienia zgodnie z pierwotnymi założeniami. Dokładniej rzecz ujmując, EUNB zauważył, że na mocy CRR nie można było odliczyć instrumentów kwalifikowalnych do celów wewnętrznego MREL, a następnie zastosować odpowiedniej wagi ryzyka w wysokości zero procent we wszystkich przypadkach istotnych dla upoważnienia na mocy BRRD. Podobne kwestie stwierdzono w obszarze wymogu dotyczącego wskaźnika dźwigni określonego w CRR. Zdaniem EUNB sytuacja ta nie tylko spowodowałaby niespójność między ramami ostrożnościowymi a ramami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ale byłaby również sprzeczna z wynikającym z upoważnienia przewidzianego w BRRD wymogiem osiągnięcia wyniku równoważnego wynikowi bezpośredniej subskrypcji. Uznano, że spełnienie wymogów przewidzianych w BRRD jest niemożliwe bez dodatkowych przepisów, których nie można ustanowić wyłącznie w regulacyjnych standardach technicznych, lecz które należy określić w tekście poziomu 1.

Oprócz konieczności wykonania pośredniej subskrypcji instrumentów kwalifikowalnych do celów wewnętrznego MREL od czasu rozpoczęcia stosowania zmienionych ram w zakresie TLAC/MREL w 2019 r. zidentyfikowano kilka innych kwestii związanych z restrukturyzacją

¹⁶ Rada Stabilności Finansowej, „Guiding Principles on the Internal Total Loss-absorbing Capacity of G-SIBs (»Internal TLAC«)” [„Zasady przewodnie dotyczące wewnętrznej całkowitej zdolności globalnych banków o znaczeniu systemowym do pokrycia strat (»wewnętrzna TLAC«)“], 6.07.2017. Zgodnie z tym mechanizmem instrumenty kwalifikowalne do celów wewnętrznego MREL wyemitowane przez jednostkę zależną i subskrybowane przez jednostkę dominującą pośredniego szczebla byłyby w pełni odliczane od instrumentów kwalifikowalnych wyemitowanych przez jednostkę dominującą pośredniego szczebla na potrzeby spełnienia jej własnego wewnętrznego MREL.

¹⁷ W swojej pracy EUNB rozważał również inne podejścia, ale odrzucił je jako niezgodne z przepisami BRRD dotyczącymi wewnętrznego MREL lub ze względu na brak ostrożności lub prostoty.

¹⁸ EBA/CP/2020/18, z dnia 22 lipca 2020 r., dostępne pod adresem: <https://www.eba.europa.eu/calendar/eba-consults-technical-standards-indirect-subscription-mrel-instruments-within-groups>

¹⁹ EBA-2020-D-3378, z dnia 25 stycznia 2021 r., dostępne pod adresem: https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/About%20Us/Missions%20and%20tasks/Correspondence%20with%20EU%20institutions/2021/962427/2021%2001%2025%20Letter%20to%20J%20Berrigan%20re%20Art%2045f%286%29%20BRRD%20%28daisy%20chains%29.pdf

i uporządkowaną likwidacją²⁰. Kwestie te dotyczą głównie regulacyjnego traktowania grup globalnych instytucji o znaczeniu systemowym stosujących strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielokrotnego punktu kontaktowego, w tym grup realizujących strategię wielokrotnego punktu kontaktowego, które mają jednostki zależne w państwach trzecich. Na przykład CRR nie określa obecnie, czy poszczególne korekty TLAC²¹ w odniesieniu do globalnych instytucji o znaczeniu systemowym stosujących strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielokrotnego punktu kontaktowego obejmują również jednostki zależne globalnych instytucji o znaczeniu systemowym znajdujące się w państwie trzecim. Ponadto wzór²² na obliczanie nadwyżki TLAC/MREL jednostki zależnej w kontekście ogólnego mechanizmu odliczeń mającego zastosowanie do globalnych instytucji o znaczeniu systemowym stosujących strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielokrotnego punktu kontaktowego opiera się wyłącznie na wymogu w zakresie TLAC/MREL jednostki zależnej *opartym na analizie ryzyka*, natomiast pominięto uwzględnienie także wymogu w zakresie TLAC/MREL *nieopartego na analizie ryzyka*. Dalsze kwestie obejmują pewne sprzeczności w tekście poziomu 1, w szczególności w odniesieniu do powiązań między przepisami CRR i BRRD²³, które są istotne dla wyeliminowania potencjalnych niespójności między wymogami dotyczącymi pojedynczego punktu kontaktowego i wielokrotnego punktu kontaktowego. Co więcej, zauważono pewne kwestie w odniesieniu do kryteriów²⁴ kwalifikowania instrumentów do spełnienia wymogu dotyczącego wewnętrznej TLAC, co ma znaczenie w kontekście upadłości unijnych jednostek zależnych globalnych instytucji o znaczeniu systemowym spoza UE.

Aby rozwiązać powyższe kwestie, konieczne jest wprowadzenie pewnych ukierunkowanych zmian w określonych aspektach CRR dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W szczególności należy lepiej dostosować regulacyjne traktowanie grup globalnych instytucji o znaczeniu systemowym stosujących strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielokrotnego punktu kontaktowego, w tym grup realizujących strategię wielokrotnego punktu kontaktowego, które mają jednostki zależne w państwach trzecich, do traktowania opisanego w standardzie TLAC. Pomogłoby to zapewnić, aby w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji każdy podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz każda grupa należąca do wspomnianych globalnych instytucji o znaczeniu systemowym mogły nadal wykonywać funkcje krytyczne bez ryzyka wystąpienia efektu domina. Proponowane zmiany nie zmieniłyby ogólnej struktury ram, ale zapewniły właściwe stosowanie TLAC i MREL.

Po pierwsze, konieczne jest włączenie bezpośrednio do CRR specjalnego ostrożnościowego traktowania związanego z pośrednią subskrypcją instrumentów kwalifikowalnych do celów wewnętrznego MREL (podejście połączenia łańcuchowego). Proponowane zmiany w CRR wyeliminowałyby stwierdzone niespójności między CRR a BRRD, które wskazano w piśmie EUNB do Komisji Europejskiej z dnia 25 stycznia 2021 r. Dokładniej rzecz ujmując, mechanizm odliczeń opracowany przez EUNB w kontekście projektów regulacyjnych standardów technicznych na mocy BRRD zostały bezpośrednio uwzględniony w CRR. Zapewniłoby to właściwe funkcjonowanie pośredniej subskrypcji do celów wewnętrznego MREL w ramach grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o kilku poziomach własności zgodnie z porozumieniem politycznym osiągniętym podczas negocjacji w sprawie

---

²⁰ W rozdziałach 5.2–5.5 uzasadnienia przedstawiono szczegółowe wyjaśnienia określonych kwestii.

²¹ Art. 12a i art. 72e ust. 4 CRR.

²² Art. 72e ust. 4 CRR.

²³ Art. 12a i art. 92a ust. 3 CRR oraz art. 45h ust. 2 BRRD.

²⁴ Art. 72b ust. 2 CRR.

dyrektywy (UE) 2019/879. Ponadto zmiany zapewnią, aby traktowanie posiadania instrumentów kwalifikowalnych do celów wewnętrznego MREL pozostało dostosowane zarówno w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jak i w ramach ostrożnościowych, umożliwiając w ten sposób wykorzystanie metodyki odliczania opracowanej przez EUNB, a jednocześnie zapobiegając wprowadzeniu nadmiernej złożoności do traktowania tych ekspozycji.

Po drugie, należy doprecyzować przepisy CRR w zakresie porównania sumy rzeczywistych wymogów dotyczących TLAC wszystkich grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ramach grupy globalnych instytucji o znaczeniu systemowym stosującej strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielokrotnego punktu kontaktowego z teoretycznym wymogiem dotyczącym pojedynczego punktu kontaktowego tej grupy globalnych instytucji o znaczeniu systemowym²⁵. Proponowane zmiany są niezbędne, aby wyjaśnić zakres, w jakim organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wyeliminować potencjalne niespójności między wymogami w zakresie pojedynczych punktów kontaktowych i wielokrotnych punktów kontaktowych. Zostanie to osiągnięte poprzez dostosowanie traktowania zgodnie z CRR do traktowania przewidzianego w BRRD²⁶ i standardzie TLAC²⁷.

Po trzecie, konieczna jest zmiana wzoru na obliczanie nadwyżki TLAC/MREL jednostki zależnej w kontekście ogólnego mechanizmu odliczeń mającego zastosowanie do globalnych instytucji o znaczeniu systemowym stosujących strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielokrotnego punktu kontaktowego²⁸ w celu zapewnienia, aby we wzorze uwzględniane były wymogi w zakresie TLAC/MREL jednostki zależnej zarówno oparte na analizie ryzyka, jak i nieoparte na analizie ryzyka, zgodnie ze standardem TLAC. Pozwoliłoby to uniknąć przeszacowania nadwyżki TLAC/MREL odnośnej jednostki zależnej.

Po czwarte, niektóre przepisy CRR mające zastosowanie do globalnych instytucji o znaczeniu systemowym stosujących strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielokrotnego punktu kontaktowego należy doprecyzować, aby umożliwić uwzględnienie jednostek zależnych mających siedzibę poza Unią. Spowodowałoby to dostosowanie CRR do odpowiedniej zasady TLAC uzgodnionej na poziomie międzynarodowym, która ma zastosowanie w odniesieniu do jednostek zależnych mających siedzibę we wszystkich jurysdykcjach Rady Stabilności Finansowej.

Po piąte, niezbędne jest wprowadzenie pewnych ukierunkowanych wyjaśnień w kontekście wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla instytucji, które są istotnymi jednostkami zależnymi globalnych instytucji o znaczeniu systemowym spoza UE („wewnętrzna TLAC”), aby zagwarantować, że instrumenty dłużne emitowane przez te instytucje mogą spełnić wszystkie kryteria kwalifikowalności odnoszące się do instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych. Powodem tej zmiany jest fakt, że kryteria kwalifikowalności

²⁵ Art. 12a i art. 92a ust. 3 CRR.

²⁶ Art. 45d ust. 4 i art. 45h ust. 2 BRRD.

²⁷ Sekcja 3 dokumentu określającego podstawowe warunki dotyczącego całkowitej zdolności do pokrycia strat przewiduje, że jeżeli teoretyczny wymóg dotyczący pojedynczego punktu kontaktowego jest niższy niż suma rzeczywistych wymogów dotyczących wielokrotnych punktów kontaktowych, właściwe organy mogą uzgodnić korektę w celu zminimalizowania lub wyeliminowania tej różnicy (tj. w drodze obniżenia wymogów dotyczących wielokrotnych punktów kontaktowych). Ponadto wyjaśniono, że suma rzeczywistych wymogów dotyczących wielokrotnych punktów kontaktowych nigdy nie może być niższa niż teoretyczny wymóg dotyczący pojedynczych punktów kontaktowych.

²⁸ Art. 72e ust. 4 CRR.

dotyczące instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych opierają się na założeniu, że instrumenty te są emitowane przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a nie przez jednostki zależne, które podlegają wymogowi dotyczącemu wewnętrznej TLAC. Luka ta zostałaby zniwelowana dzięki wyjaśnieniu, że te same warunki kwalifikowalności, które mają zastosowanie do podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, mają odpowiednio zastosowanie również do podmiotów innych niż podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. To z kolei umożliwiłoby tym instytucjom spełnienie ich wymogu dotyczącego wewnętrznej TLAC między innymi za pomocą zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z pierwotnym założeniem współprawodawców²⁹.

Te proponowane zmiany CRR mogą odegrać zasadniczą rolę w zwiększeniu możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej instytucji. Biorąc pod uwagę, że w Unii obowiązują już odpowiednie przepisy, proponowane zmiany musiałyby zostać wprowadzone terminowo. Za koniecznością szybkiego przyjęcia dodatkowo przemawia fakt, że grupy bankowe muszą mieć jasność co do mechanizmu połączenia łańcuchowego, aby zdecydować, w jaki sposób najlepiej rozmieścić swoje zdolności w zakresie wewnętrznego MREL z uwagi na to, że ogólny termin osiągnięcia zgodności z MREL wyznaczono na dzień 1 stycznia 2024 r., przy czym wiążące cele pośrednie muszą zostać zrealizowane do dnia 1 stycznia 2022 r.³⁰

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Wniosek wprowadza zmiany w obowiązującym prawodawstwie. Zmiany te są w pełni spójne z obowiązującymi przepisami w dziedzinie wymogów ostrożnościowych i wymogów w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla instytucji. Unijne ramy dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają na celu zapewnienie, aby pokrywanie strat i dokapitalizowanie banków było realizowane z wykorzystaniem środków prywatnych, po tym jak sytuacja finansowa banków pogorszy się, a następnie zostaną one objęte restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Ułatwiając pośrednią subskrypcję do celów wewnętrznego MREL w ramach grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lepiej dostosowując traktowanie regulacyjne grup bankowych stosujących strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielokrotnego punktu kontaktowego do standardu TLAC oraz dokładniej określając niektóre kryteria kwalifikowalności do spełnienia wymogu dotyczącego wewnętrznej TLAC, wniosek przyczyni się do usprawnienia stosowania obowiązujących przepisów unijnych w odniesieniu do zapewnienia możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grup bankowych. Wynik ten jest zgodny z ogólnymi celami unijnych ram dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków, jakimi są ochrona stabilności finansowej i obniżenie poziomu wsparcia podatków na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków, i przyczyni się do ich osiągnięcia.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Rozporządzenie, którego dotyczy wniosek, ma istotne znaczenie dla właściwego stosowania szerszego przeglądu unijnych przepisów finansowych zaproponowanych w 2016 r. i przyjętych w 2019 r. (pakiet środków ograniczających ryzyko) w celu ograniczenia ryzyka w sektorze finansowym przy jednoczesnym wspieraniu zrównoważonego finansowania działalności gospodarczej. Wniosek ten jest zatem w pełni zgodny z podstawowymi celami

---

²⁹ Art. 92b ust. 2 CRR.

³⁰ Art. 45m ust. 1 BRRD.

UE polegającymi na wspieraniu stabilności finansowej, obniżaniu wsparcia podatków na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków oraz przyczynianiu się do zrównoważonego finansowania gospodarki.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Podstawą prawną wniosku jest art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, który stanowi również podstawę prawną zmienianych aktów.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Celem proponowanego rozporządzenia jest uzupełnienie i zmiana już istniejących przepisów UE (CRR i BRRD), w związku z czym cel ten można najlepiej osiągnąć na szczeblu unijnym, nie zaś w drodze różnych inicjatyw krajowych. Zdolność państw członkowskich do wprowadzania środków krajowych jest ograniczona, ponieważ w CRR i w BRRD uregulowano już przedmiotowe kwestie, a zmiany na szczeblu krajowym stałyby w sprzeczności z obecnie obowiązującymi przepisami unijnego prawa.

Proponowane zmiany służyłyby jeszcze bardziej jednolitemu stosowaniu wymogów ostrożnościowych, ujednoczeniu praktyk nadzorczych oraz zapewnieniu równych warunków działania na całym jednolitym rynku usług bankowych. Państwa członkowskie nie mogą samodzielnie osiągnąć tych celów w stopniu wystarczającym. Gdyby Unia przestała regulować te aspekty, rynek wewnętrzny usług bankowych zacząłby podlegać różnym zbiorom przepisów, co doprowadziłoby do fragmentacji i zmniejszenia skuteczności niedawno przyjętego jednolitego zbioru przepisów w tej dziedzinie.

• Proporcjonalność

Przedmiotowe działanie Unii jest niezbędne do osiągnięcia celu, jakim jest usprawnienie stosowania obowiązujących przepisów unijnych w odniesieniu do zapewnienia możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grup bankowych. Proponowane zmiany nie wykraczają poza wybrane przepisy zawarte w unijnych ramach ostrożnościowych dla instytucji, dotyczące wyłącznie środków mających na celu zapewnienie sprawnego funkcjonowania wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych. Ponadto proponowane zmiany ograniczają się do tych kwestii, których nie można rozwiązać w ramach istniejącego marginesu swobody, jaki przewidują obecnie obowiązujące przepisy.

• Wybór instrumentu

Proponuje się wdrożenie środków poprzez zmianę CRR w drodze rozporządzenia. Proponowane środki służą zmianie obowiązujących przepisów dotyczących stosowania określonych w CRR wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych. W związku z tym w odniesieniu do niniejszego wniosku odpowiednim instrumentem jest rozporządzenie.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Niniejszemu wnioskowi nie towarzyszy osobna ocena skutków, ponieważ nie ma on wpływu na podstawowe aspekty CRR, lecz służy przede wszystkim doprecyzowaniu stosunku prawnego między dwoma obowiązującymi instrumentami prawa UE, a mianowicie CRR i BRRD, poprzez uwzględnienie bezpośrednio w CRR specjalnego traktowania pośredniej subskrypcji instrumentów kwalifikowalnych do celów wewnętrznego MREL. Takie doprecyzowania zagwarantowałyby, że te dwie wysoce powiązane ze sobą ramy pozostaną w znacznym stopniu do siebie dostosowane. To z kolei umożliwiłoby instytucjom dalsze obliczanie, zgłaszanie i ujawnianie jednego zestawienia łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko oraz miary ekspozycji całkowitej zarówno do celów CRR, jak i BRRD, co pozwoliłoby uniknąć nadmiernego zwiększenia złożoności.

Ponadto wpływ środków, które są zmieniane na mocy niniejszego wniosku, przeanalizowano już w ramach ocen skutków przeprowadzonych w kontekście rozporządzenia (UE) 2019/876 i dyrektywy (UE) 2019/879. Dotyczy to potencjalnej konieczności emitowania dodatkowych instrumentów kwalifikowalnych do celów MREL na potrzeby spełnienia wewnętrznego MREL, wprowadzonego przez współprawodawców w drodze zmienionej BRRD. Wniosek jest w znacznym stopniu oparty na pracach przygotowawczych przeprowadzonych przez EUNB, w szczególności w odniesieniu do opracowania regulacyjnych standardów technicznych dotyczących pośredniej subskrypcji instrumentów kwalifikowalnych do celów wewnętrznego MREL w ramach grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Głównym celem wniosku jest przeciwdziałanie niezamierzonym konsekwencjom związanym z obowiązującymi ramami TLAC/MREL wynikającymi z przepisów określonych obecnie w CRR.

Proponowane zmiany miałyby ograniczony wpływ na obciążenia administracyjne instytucji oraz na koszty dostosowania ich operacji wewnętrznych, przy czym oczekuje się, że większość kosztów zostanie zrównoważona dzięki umożliwieniu prawidłowego funkcjonowania podejścia polegającego na pośredniej subskrypcji instrumentów kwalifikowalnych do celów wewnętrznego MREL w ramach grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz, w przypadku zainteresowanych instytucji, dzięki korzyściom wynikającym z lepszego uznawania jednostek zależnych z państw trzecich, a także dzięki dokładniejszemu określeniu kwalifikowalności instrumentów wyemitowanych w kontekście wymogu dotyczącego wewnętrznej TLAC.

- **Prawa podstawowe**

Unia przestrzega najwyższych standardów ochrony praw podstawowych i jest sygnatariuszem szeregu konwencji w dziedzinie praw człowieka. Wniosek nie powinien mieć bezpośredniego wpływu na ochronę tych praw, wymienionych w głównych konwencjach ONZ w zakresie praw człowieka, Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej (stanowiącej integralną część traktatów UE) oraz europejskiej konwencji praw człowieka (EKPC).

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Unii.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku

1) Specjalne traktowanie pośredniej subskrypcji instrumentów kwalifikowalnych do celów wewnętrznego MREL

Aby wdrożyć porozumienie polityczne osiągnięte podczas negocjacji w sprawie dyrektywy (UE) 2019/879, proponuje się wprowadzenie bezpośrednio do CRR mechanizmu odliczeń opracowanego przez EUNB w kontekście projektów regulacyjnych standardów technicznych na mocy BRRD. W drodze proponowanego rozporządzenia w art. 72e ust. 5 CRR wprowadza się zatem wymóg, aby jednostki dominujące pośredniego szczebla w całym łańcuchu własności musiały odliczać od swojej zdolności w zakresie wewnętrznego MREL kwotę posiadanych instrumentów kwalifikowalnych do celów wewnętrznego MREL, w tym funduszy własnych, wyemitowanych przez ich jednostki zależne należące do tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Wprowadzenie mechanizmu odliczeń jest konieczne. Z perspektywy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mechanizm ten zapewnia odpowiednie przeniesienie – strat w górę, a kapitału w dół – między podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji a ich jednostkami zależnymi najwyższego szczebla, zapobiega podwójnemu liczeniu zdolności jednostki zależnej do pokrycia strat do celów spełnienia wewnętrznego MREL przez jednostkę dominującą pośredniego szczebla oraz gwarantuje wynik równoważny wynikowi pełnej bezpośredniej subskrypcji dokonywanej przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, dotyczącej instrumentów wyemitowanych przez jego jednostki zależne najwyższego szczebla. Ponadto mechanizm odliczeń jest niezbędny również z perspektywy ostrożnościowej, ponieważ bez takiego mechanizmu poszczególne współczynniki wypłacalności jednostek dominujących pośredniego szczebla nie odzwierciedlałyby w sposób właściwy i ostrożny ich rzeczywistej zdolności do pokrywania strat, jako że współczynniki te obejmowałyby również zdolność do pokrywania strat ich jednostek zależnych. Mogłoby to zagrozić właściwemu funkcjonowaniu wybranej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ponieważ jednostka dominująca pośredniego szczebla mogłaby wykorzystać nie tylko swoją własną zdolność do pokrywania strat, ale również zdolność swojej jednostki zależnej, zanim jednostka dominująca pośredniego szczebla lub jednostka zależna przestałyby być rentowne. Podejście polegające na odliczaniu gwarantuje, że jednostki dominujące pośredniego szczebla zgłaszają dostępne fundusze własne jedynie w takim zakresie, w jakim odnoszą się one do ryzyka związanego z ich własnym bilansem. Ponadto podejście to sprzyjałoby terminowemu stosowaniu ograniczeń dotyczących maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie zgodnie z art. 141 i 141b CRD, art. 16a BRRD oraz ustalenia, że jednostka dominująca pośredniego szczebla przestała być rentowna.

Mechanizm odliczeń powinien mieć zastosowanie do wszystkich jednostek dominujących pośredniego szczebla będących instytucjami lub podmiotami, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–d) BRRD i które są zobowiązane do spełnienia wymogu dotyczącego wewnętrznego MREL określonego przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, niezależnie od tego, czy należą one do grup globalnych instytucji o znaczeniu systemowym. W związku z tym odniesienia do pozycji zobowiązań kwalifikowalnych należy rozumieć również jako obejmujące zobowiązania kwalifikowalne do celów spełnienia wymogu dotyczącego wewnętrznego MREL zgodnie z art. 45f ust. 2 lit. a) BRRD.

Mechanizm odliczeń jest ściśle ograniczony do jednostek dominujących pośredniego szczebla w kontekście pośredniej subskrypcji instrumentów objętych wewnętrznym MREL. Art. 49 ust. 2 CRR należy zatem zmienić jedynie w odniesieniu do ekspozycji, które podlegają

nowemu traktowaniu określonymu w art. 72e ust. 5 CRR. Ponadto w celu zapewnienia, aby nowy mechanizm odliczeń pozostał proporcjonalny, instytucje będą mogły wybrać zestaw instrumentów (fundusze własne lub zobowiązania kwalifikowalne), za pomocą których jednostka dominująca pośredniego szczebla sfinansuje nabycie instrumentów objętych wewnętrznym MREL swoich jednostek zależnych. Osiąga się to, stosując odliczenia najpierw do stanu zobowiązań kwalifikowalnych jednostki dominującej pośredniego szczebla. Pozostałe odliczenia musiałyby być stosowane do stanu funduszy własnych jednostki dominującej pośredniego szczebla do celów ostrożnościowych, począwszy od pozycji w Tier II (art. 66 lit. e) CRR), wyłącznie wówczas, gdy kwota do odliczenia przekraczałaby stan zobowiązań kwalifikowalnych tej jednostki³¹. W praktyce oznacza to, że jednostka dominująca pośredniego szczebla mogłaby całkowicie uniknąć wszelkich odliczeń związanych z funduszami własnymi, o ile emituje wystarczającą ilość zobowiązań kwalifikowalnych do celów MREL na rzecz podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W niektórych wyjątkowych przypadkach, a mianowicie gdy wewnętrzny MREL i wewnętrzna TLAC nie są stosowane na zasadzie indywidualnej, lecz na zasadzie skonsolidowanej³², mechanizm odliczeń może być nadmierny i potencjalnie prowadzić do nałożenia podwójnej kary zgodnie z przewidywanym podejściem polegającym na odliczaniu opartym na pełnych pakietach. W istocie w takich sytuacjach jednostka dominująca pośredniego szczebla powinna pokryć straty swoich jednostek zależnych, a zatem posiadać wystarczającą zdolność do pokrycia strat i dokapitalizowania, aby zaspokoić własne potrzeby, jak również potrzeby jednostek zależnych w zakresie konsolidacji. Przypadki te są w związku z tym wyłączone z mechanizmu odliczeń³³.

Pośrednia subskrypcja instrumentów kwalifikowalnych do celów wewnętrznego MREL powinna gwarantować, aby – gdy jednostka zależna utraci rentowność – straty były faktycznie przenoszone na podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a odnośna jednostka zależna była przez ten podmiot dokapitalizowana. Straty te nie powinny być zatem przejmowane przez jednostkę dominującą pośredniego szczebla, która staje się jedynie narzędziem służącym do przeniesienia tych strat na podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W związku z tym oraz w celu zagwarantowania, że wynik pośredniej subskrypcji jest równoważny wynikowi pełnej bezpośredniej subskrypcji zgodnie z intencją współprawodawców na mocy art. 45f ust. 6 BRRD, mechanizmowi odliczeń towarzyszy stosowanie wagi ryzyka 0 % w odniesieniu do ekspozycji podlegających temu mechanizmowi oraz odpowiednie wyłączenie tych ekspozycji z obliczania miary ekspozycji

---

³¹ Jeżeli pozostałe odliczenia przekraczałyby również stan pozycji w Tier II jednostki dominującej pośredniego szczebla, kwota nadwyżki musiałaby zostać odjęta od pozycji dodatkowych w Tier I (art. 56 lit. e) CRR). W stosownych przypadkach wszelkie pozostałe kwoty zostałyby następnie odliczone od pozycji kapitału podstawowego Tier I jednostki dominującej pośredniego szczebla (art. 36 ust. 1 lit. j) CRR).

³² W odniesieniu do wewnętrznego MREL może to być istotne w przypadku niektórych unijnych jednostek dominujących, które są jednostkami zależnymi grup z państw trzecich (art. 45f ust. 1 akapit trzeci BRRD), oraz w przypadku jednostek dominujących pośredniego szczebla, które podlegają skonsolidowanemu celowi wewnętrznego MREL, ponieważ kolejna jednostka zależna w łańcuchu korzysta ze zwolnienia (art. 45f ust. 4 lit. b) BRRD). Ponadto wymóg dotyczący wewnętrznej TLAC może również zostać spełniony na zasadzie skonsolidowanej (art. 11 ust. 3a CRR).

³³ Podejście polegające na odliczaniu, w sprawie którego EUNB przeprowadził konsultacje publiczne w 2020 r., nie przewidywało wyłączenia z mechanizmu odliczeń w przypadku, gdy wewnętrzny MREL i wewnętrzna TLAC nie są stosowane na zasadzie indywidualnej, lecz na zasadzie skonsolidowanej, ponieważ kwestia ta wynikła dopiero w trakcie konsultacji publicznych.

całkowitej wskaźnika dźwigni. Znajduje to odzwierciedlenie w art. 113 ust. 1, art. 151 ust. 1 i art. 429a ust. 1 CRR.

Opisane powyżej podejście umożliwia realizację pośredniej subskrypcji instrumentów objętych wewnętrznym MREL zgodnie z warunkami uzgodnionymi przez współprawodawców podczas negocjacji w sprawie dyrektywy (UE) 2019/879 i odzwierciedlonymi w upoważnieniu przyznanym EUNB. Ponadto podejście to jest proste, w szczególności w porównaniu ze scenariuszem, w którym niezbędne odliczenia byłyby stosowane wyłącznie na gruncie ram restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Utrzymując spójność traktowania określonego w dwóch wysoce powiązanych ze sobą ramach – CRR i BRRD – instytucje mogą nadal obliczać, zgłaszać i ujawniać jedno zestawienie łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko oraz miary ekspozycji całkowitej zarówno do celów CRR, jak i BRRD, co pozwoli uniknąć nadmiernego zwiększenia złożoności.

Ponieważ specjalne traktowanie opracowane przez EUNB w kontekście projektów regulacyjnych standardów technicznych na mocy upoważnienia przewidzianego w BRRD zostaje bezpośrednio uwzględnione w CRR, regulacyjne standardy techniczne nie są już potrzebne. W związku z tym uchyla się art. 45f ust. 6 BRRD.

2) Porównanie między teoretycznym wymogiem dotyczącym pojedynczego punktu kontaktowego a sumą rzeczywistych wymogów dotyczących wielokrotnych punktów kontaktowych

Art. 12a CRR stanowi, że grupy globalnych instytucji o znaczeniu systemowym stosujące strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielokrotnego punktu kontaktowego muszą obliczać swój wymóg dotyczący TLAC, o którym mowa w art. 92a ust. 1 lit. a) CRR, przy teoretycznym założeniu, że grupa zostałaby poddana restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ramach strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pojedynczego punktu kontaktowego (teoretyczny wymóg dotyczący pojedynczego punktu kontaktowego). Ten teoretyczny wymóg dotyczący pojedynczego punktu kontaktowego ma być następnie porównywany przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z sumą rzeczywistych wymogów dotyczących TLAC każdego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należącego do tej grupy w ramach strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielokrotnego punktu kontaktowego (wymogi dotyczące wielokrotnych punktów kontaktowych). Przepisy ustanowione w CRR w odniesieniu do konsekwencji takiego porównania są jednak niespójne.

Dokładniej rzecz ujmując, w przypadku gdy teoretyczny wymóg dotyczący pojedynczego punktu kontaktowego jest *niższy* niż suma rzeczywistych wymogów dotyczących wielokrotnych punktów kontaktowych, art. 92a ust. 3 CRR stanowi obecnie, że organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji *mogą* postępować zgodnie z art. 45d ust. 4 i art. 45h ust. 2 BRRD. Art. 12a akapit ostatni CRR stanowi natomiast, że organy te *podejmują* działania w takim przypadku. Podobnie w przypadku, gdy teoretyczny wymóg dotyczący pojedynczego punktu kontaktowego jest *wyższy* niż suma rzeczywistych wymogów dotyczących wielokrotnych punktów kontaktowych, art. 12a akapit drugi CRR stanowi, że organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji *mogą* podejmować działania, co wydaje się sprzeczne z art. 45h ust. 2 akapit ostatni BRRD. Ten ostatni akapit przewiduje, że suma rzeczywistych wymogów dotyczących wielokrotnych punktów kontaktowych³⁴ nigdy nie może być niższa niż teoretyczne wymogi dotyczące pojedynczych punktów

³⁴ Jest to minimalny wymóg dotyczący TLAC, o którym mowa w art. 92a i 494 CRR, oraz każdy dodatkowy MREL określony przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 45d BRRD.

kontaktowych³⁵, a zatem wyjaśnia, że w takim przypadku działanie organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest obowiązkowe, a nie opcjonalne.

W związku z powyższym proponuje się zmianę art. 12a CRR, aby wyjaśnić, że na podstawie obliczeń określonych w tym artykule organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zawsze postępować zgodnie z art. 45d ust. 4 i art. 45h ust. 2 BRRD. Można zatem uchylić art. 92a ust. 3 CRR. Eliminuje to niespójności z CRR, dostosowuje przepisy CRR do przepisów określonych w BRRD oraz do standardu TLAC, a także zapewnia, aby zawsze uwzględniano wszelkie dodatkowe MREL określone przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 45d ust. 1 lit. b) BRRD.

3) Odliczenia od pozycji zobowiązań kwalifikowalnych: wymogi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych nieoparte na analizie ryzyka

W art. 72e CRR przewidziano mechanizm odliczeń mający bezpośrednie zastosowanie do globalnych instytucji o znaczeniu systemowym stosujących strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielokrotnego punktu kontaktowego. Jest to zgodne ze standardem TLAC, który ma na celu dopilnowanie, aby w przypadku grup globalnych instytucji o znaczeniu systemowym z więcej niż jednym podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zdolność do pokrycia strat każdego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji była obliczana z wyłączeniem wszelkich ekspozycji wobec innych podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w tej samej grupie, które odpowiadają instrumentom TLAC. Uzasadnieniem tego przepisu jest zminimalizowanie ryzyka efektu domina w ramach grupy globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz dopilnowanie, by podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały wystarczającą dostępną zdolność do pokrycia strat w przypadku upadłości, której to zdolności nie powinny zmniejszać straty wynikające z posiadania wewnątrzgrupowych instrumentów TLAC. Bez tych odliczeń upadłość jednego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w grupie globalnych instytucji o znaczeniu systemowym prowadziłaby do strat u innych podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należących do tej grupy, a w konsekwencji do ograniczenia zdolności tych podmiotów do pokrycia strat i dokapitalizowania.

CRR przewiduje również, w art. 72e ust. 4, wyjątek od tego ogólnego mechanizmu odliczeń. Wyjątek ten stanowi, że odliczenie pozycji funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowanych, wyemitowanych przez jednostkę zależną i posiadanych przez jej jednostkę dominującą, może zostać zmniejszone na poziomie jednostki dominującej, jeżeli kwota tego zmniejszenia jest zamiast tego odliczana na poziomie jednostki zależnej od jej zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania.

Jednym z warunków wstępnych zmniejszenia odliczeń na poziomie jednostki dominującej, a zamiast tego odliczenia kwoty tego zmniejszenia na poziomie jednostki zależnej, jest nadwyżka danej jednostki zależnej w stosunku do jej wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowanych. Zgodnie z art. 92a ust. 1 CRR i art. 45 ust. 2 BRRD wymóg ten wyrażony jest jako współczynnik oparty na analizie ryzyka i współczynnik nieoparty na analizie ryzyka. Wzór określony w CRR służący do obliczania nadwyżki jednostki zależnej opiera się jednak wyłącznie na wymogu opartym na analizie ryzyka. To z kolei może prowadzić do przeszacowania nadwyżki w przypadku tych jednostek zależnych, dla których

---

³⁵ Jest to minimalny wymóg dotyczący TLAC, który miałby zastosowanie do jednostki dominującej grupy globalnych instytucji o znaczeniu systemowym, oraz teoretyczny dodatkowy MREL obliczony przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 45d ust. 4 lit. b) BRRD.

nieoparty na analizie ryzyka wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowanych jest wyższy niż wymóg oparty na analizie ryzyka.

Proponuje się zatem zmianę wzoru określonego w art. 72e ust. 4 CRR. Zgodnie ze standardem TLAC wzór ten uwzględniałby wówczas zarówno oparte na analizie ryzyka, jak i nieoparte na analizie ryzyka wymogi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowanych odpowiedniej jednostki zależnej.

4) Uwzględnienie jednostek zależnych mających siedzibę poza Unią

Art. 12a i art. 72e ust. 4 CRR nie obejmują w sposób wyraźny jednostek zależnych mających siedzibę w państwie trzecim. Uwzględnienie jednostek zależnych mających siedzibę poza Unią może zatem nie być możliwe w przypadku unijnych grup bankowych stosujących globalną strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielokrotnego punktu kontaktowego. Ma to znaczenie na przykład przy porównywaniu sumy rzeczywistych wymogów dotyczących wielokrotnych punktów kontaktowych z teoretycznym wymogiem dotyczącym pojedynczego punktu kontaktowego zgodnie z art. 12a CRR. Porównania tego należałoby dokonać między teoretycznym wymogiem dotyczącym pojedynczego punktu kontaktowego obejmującym całą grupę a sumą wymogów dotyczących wielokrotnych punktów kontaktowych określonych wyłącznie dla unijnych podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Podobnie wyjątku od ogólnego mechanizmu odliczeń mającego zastosowanie do globalnych instytucji o znaczeniu systemowym posiadających strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielokrotnego punktu kontaktowego, określonego w art. 72e ust. 4 CRR, nie można by zastosować, gdyby dana jednostka zależna znajdowała się w państwie trzecim.

W celu ujednoczenia w CRR sposobu postępowania z jednostkami zależnymi z państw trzecich ze sposobem postępowania przedstawionym w odpowiednim standardzie TLAC, który ma zastosowanie do podmiotów mających siedzibę we wszystkich jurysdykcjach Rady Stabilności Finansowej, proponuje się zmianę art. 12a i art. 72e ust. 4 CRR, aby wyjaśnić, że oba przepisy mają również zastosowanie do jednostek zależnych mających siedzibę poza Unią.

Stosowanie art. 72e ust. 4 CRR musi ograniczać się do przypadków, w których system restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim ma zastosowanie do danych jednostek zależnych. W istocie bez obowiązującego lokalnego systemu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz istnienia organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub innego organu mającego podobne uprawnienia nie byłoby wiarygodnych środków prawnych gwarantujących, że nadwyżka kapitałowa, która zostałaby praktycznie przeniesiona do instytucji dominującej w UE za pomocą obniżonych odliczeń na poziomie jednostki dominującej, mogłaby zostać faktycznie przeniesiona w przypadku niewypłacalności jednostki zależnej. Wynika to z faktu, że bez lokalnego systemu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niewypłacalne instytucje podlegałyby procedurom upadłościowym zgodnie z przepisami państwa trzeciego. W związku z tym w okresie niewypłacalności jednostki zależnej jednostka dominująca musiałaby konkurować z innymi wierzycielami o spłatę zaległych roszczeń.

5) Wyjaśnienia dotyczące kwalifikowalności instrumentów dłużnych wyemitowanych w kontekście wymogu dotyczącego wewnętrznej TLAC

W art. 92b CRR ustanowiono wymóg dotyczący wewnętrznej TLAC w odniesieniu do istotnych jednostek zależnych globalnych instytucji o znaczeniu systemowym spoza UE, które nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Wymóg ten może zostać spełniony za pomocą funduszy własnych i instrumentów zobowiązań

kwifikowalnych, jak określono w art. 92b ust. 2. Chociaż kryteria kwifikowalności dotyczące instrumentów zobowiązań kwifikowalnych opierają się na założeniu, że instrumenty te są emitowane przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji³⁶, podmioty, które podlegają wymogowi dotyczącemu wewnętrznej TLAC, z definicji nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji³⁷. W związku z tym instrumenty dłużne wyemitowane przez te podmioty nie mogą spełniać wszystkich kryteriów kwifikowalności dotyczących instrumentów zobowiązań kwifikowalnych. W związku z powyższym i w przeciwieństwie do art. 92b ust. 2 CRR instytucje te mogą być zobowiązane do spełnienia swojego wymogu dotyczącego wewnętrznej TLAC wyłącznie za pomocą funduszy własnych.

W celu usunięcia tej luki prawnej po akapicie trzecim w art. 72b ust. 2 CRR dodaje się nowy akapit. W akapicie tym wyjaśnia się, że do celów wewnętrznej TLAC odniesienia do podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy rozumieć jako odniesienia do podmiotu, który podlega wymogowi określonemu w art. 92b CRR. Umożliwia to istotnym jednostkom zależnym globalnych instytucji o znaczeniu systemowym spoza UE emitowanie, a tym samym wykorzystywanie, instrumentów zobowiązań kwifikowalnych w celu spełnienia swojego wymogu dotyczącego wewnętrznej TLAC, zgodnie z intencją współprawodawców.

---

³⁶ Art. 72b ust. 2 lit. c), k), l) i m) CRR.

³⁷ Art. 92b ust. 1 CRR.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 i dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do traktowania ostrożnościowego grup globalnych instytucji o znaczeniu systemowym stosujących strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielokrotnego punktu kontaktowego oraz metodykę pośredniej subskrypcji instrumentów kwalifikujących się do spełnienia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego³⁸,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³⁹,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,
a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/879⁴⁰, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/877⁴¹ oraz rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876⁴² zmieniono unijne ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków w drodze zmian w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE⁴³, rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i

³⁸ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

³⁹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁴⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/879 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniająca dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz dyrektywę 98/26/WE (Dz.U. L 150 z 7.6.2019, s. 296).

⁴¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/877 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (Dz.U. L 150 z 7.6.2019, s. 226).

⁴² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów dotyczących sprawozdawczości i ujawniania informacji, a także rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 150 z 7.6.2019, s. 1).

⁴³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady

Rady (UE) nr 806/2014⁴⁴ oraz rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013⁴⁵. Zmiany te były niezbędne do wdrożenia w Unii międzynarodowego dokumentu określającego podstawowe warunki dotyczącego całkowitej zdolności do pokrycia strat (TLAC) („standard TLAC”)⁴⁶ w odniesieniu do banków o znaczeniu systemowym oraz do wzmocnienia stosowania minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (MREL) w odniesieniu do wszystkich banków. Zmienione unijne ramy dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków powinny w większym stopniu zapewniać, aby pokrywanie strat i dokapitalizowanie banków było realizowane z wykorzystaniem środków prywatnych, gdy banki te staną się nierentowne finansowo, a następnie zostaną objęte restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

- (2) Art. 12a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 stanowi, że grupy globalnych instytucji o znaczeniu systemowym posiadające strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w ramach której może zostać przeprowadzona restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja więcej niż jednego podmiotu powiązanego (strategia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielokrotnego punktu kontaktowego), mają obliczać swój wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w oparciu o analizę ryzyka, przy teoretycznym założeniu, że restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja dotyczyłaby tylko jednego podmiotu powiązanego, przy czym straty i potrzeby w zakresie dokapitalizowania wszelkich jednostek zależnych tej grupy zostałyby przeniesione na podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (strategia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pojedynczego punktu kontaktowego). Zgodnie ze standardem TLAC obliczenie to powinno uwzględniać wszystkie podmioty z państw trzecich należące do globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, które byłyby podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdyby miały siedzibę w Unii.
- (3) Zgodnie z art. 45h ust. 2 akapit trzeci dyrektywy 2014/59/UE oraz ze standardem TLAC suma rzeczywistych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych grupy globalnych instytucji o znaczeniu systemowym stosującej strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielokrotnego punktu kontaktowego nie może być niższa niż teoretyczny wymóg tej grupy w ramach strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pojedynczego punktu kontaktowego. Rozporządzenie (UE) nr 575/2013, a mianowicie art. 12a i art. 92a

---

82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

⁴⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1).

⁴⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

⁴⁶ Rada Stabilności Finansowej, „Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term sheet” [Zasady w zakresie zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania globalnych banków o znaczeniu systemowym objętych procedurą restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Dokument określający podstawowe warunki dotyczące całkowitej zdolności do pokrycia strat], 9.11.2015.

ust. 3, należy dostosować do odpowiednich przepisów dyrektywy 2014/59/UE i zapewnić, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zawsze postępowwały zgodnie z tą dyrektywą i uwzględniały zarówno wymogi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych określone w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, jak i wszelkie dodatkowe wymogi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych określone zgodnie z art. 45d dyrektywy 2014/59/UE. Nie powinno to uniemożliwiać organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzenia, że jakakolwiek korekta mająca na celu zminimalizowanie lub wyeliminowanie różnicy między sumą rzeczywistych wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych grupy globalnych instytucji o znaczeniu systemowym stosującej strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielokrotnego punktu kontaktowego a teoretycznym wymogiem tej grupy w ramach strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pojedynczego punktu kontaktowego, gdy ten pierwszy wymóg jest wyższy od drugiego, byłaby niewłaściwa lub niezgodna ze strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji globalnej instytucji o znaczeniu systemowym.

- (4) W art. 92b rozporządzenia (UE) nr 575/2013 określono, że wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w odniesieniu do istotnych jednostek zależnych globalnych instytucji o znaczeniu systemowym spoza UE, które nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, może zostać spełniony m.in. za pomocą instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych. Kryteria kwalifikowalności dotyczące instrumentów zobowiązań kwalifikowanych określone w art. 72b ust. 2 lit. c), k), l) i m) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zakładają jednak, że jednostka emitująca jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Należy dopilnować, aby te istotne jednostki zależne mogły emitować instrumenty dłużne spełniające wszystkie kryteria kwalifikowalności, zgodnie z pierwotnym założeniem.
- (5) Zgodnie z art. 72e ust. 4 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 575/2013 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą zezwolić globalnej instytucji o znaczeniu systemowym posiadającej strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielokrotnego punktu kontaktowego na odliczenie niektórych udziałów w funduszach własnych i instrumentach zobowiązań kwalifikowalnych jednostek zależnych tej instytucji, które nie należą do tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w drodze odliczenia niższej, skorygowanej kwoty określonej przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W art. 72e ust. 4 akapit drugi tego rozporządzenia wymaga się, aby w takich przypadkach różnica między skorygowaną kwotą a pierwotną kwotą była odliczana od zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania odnośnych jednostek zależnych. Zgodnie ze standardem TLAC podejście to powinno uwzględniać zarówno oparte na analizie ryzyka, jak i nieoparte na analizie ryzyka wymogi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych odnośnej jednostki zależnej. Ponadto podejście to powinno mieć zastosowanie do wszystkich jednostek zależnych z państw trzecich należących do danej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, o ile te jednostki zależne podlegają lokalnemu systemowi restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który jest równoważny z normami uzgodnionymi na szczeblu międzynarodowym.
- (6) W celu zastosowania podejścia polegającego na pośredniej subskrypcji instrumentów kwalifikowalnych do celów wewnętrznego MREL w ramach grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zapewnienia, aby podejście to było ostrożnościowo właściwe, Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) został upoważniony na

mocy art. 45f ust. 6 dyrektywy 2014/59/UE do opracowania projektów regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia metodyki takiej pośredniej emisji instrumentów kwalifikowalnych. Jak podkreślił EUNB w piśmie do Komisji z dnia 25 stycznia 2021 r., istniało jednak kilka niespójności między wymogami w zakresie przekazywania uprawnień określonymi w dyrektywie 2014/59/UE a istniejącymi zasadami ostrożnościowymi określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, które to niespójności nie pozwalały na zastosowanie podejścia ostrożnościowego niezbędnego do wypełnienia mandatu zgodnie z pierwotnymi założeniami. Dokładniej rzecz ujmując, EUNB zauważył, że na mocy rozporządzenia (UE) nr 575/2013 nie można było odliczyć instrumentów kwalifikowalnych do celów wewnętrznego MREL, a następnie zastosować odpowiedniej wagi ryzyka we wszystkich przypadkach istotnych dla upoważnienia na mocy dyrektywy 2014/59/UE. Podobne kwestie stwierdzono w obszarze wymogu dotyczącego wskaźnika dźwigni określonego w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013. W świetle tych ograniczeń prawnych metodykę opracowaną przez EUNB należy włączyć bezpośrednio do rozporządzenia (UE) nr 575/2013. W związku z tym należy uchylić upoważnienie do opracowywania projektów regulacyjnych standardów technicznych określone w art. 45f ust. 6 dyrektywy 2014/59/UE.

- (7) W kontekście pośredniej subskrypcji instrumentów kwalifikowalnych do celów wewnętrznego MREL przez podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie ze zmienionymi unijnymi ramami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków jednostki dominujące pośredniego szczebla powinny być zobowiązane do odliczenia od swoich zasobów kwalifikowalnych do celów wewnętrznego MREL pełnego pakietu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wyemitowanych przez ich jednostki zależne należące do tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Zapewnia to prawidłowe funkcjonowanie wewnętrznych mechanizmów pokrywania strat i dokapitalizowania w ramach grupy oraz pozwala uniknąć podwójnego liczenia zasobów jednostki zależnej kwalifikujących się do wewnętrznego MREL do celów zgodności jednostki dominującej pośredniego szczebla z jej własnym wewnętrznym MREL. Ponadto bez tych odliczeń poszczególne współczynniki wypłacalności jednostek dominujących pośredniego szczebla nie odzwierciedlałyby w sposób właściwy i ostrożny ich rzeczywistej zdolności do pokrywania strat, ponieważ współczynniki te obejmowałyby również zdolność do pokrywania strat ich jednostek zależnych. Mogłoby to zagrozić właściwemu wdrożeniu wybranej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ponieważ jednostka dominująca pośredniego szczebla mogłaby wykorzystać nie tylko własną zdolność do pokrywania strat, ale również zdolność swojej jednostki zależnej, zanim jednostka dominująca pośredniego szczebla lub jednostka zależna przestałyby być rentowne. Odliczenia powinny być w pierwszej kolejności stosowane do pozycji zobowiązań kwalifikowalnych jednostek dominujących pośredniego szczebla. W przypadku gdy kwota do odliczenia przekraczałaby kwotę pozycji zobowiązań kwalifikowalnych jednostek dominujących pośredniego szczebla, pozostała kwota powinna zostać odliczona od ich pozycji w Tier II. Aby zagwarantować, że mechanizm odliczeń pozostanie proporcjonalny, w wyjątkowych przypadkach, w których wewnętrzny MREL stosuje się wyłącznie na zasadzie skonsolidowanej, mechanizm ten nie powinien mieć zastosowania.
- (8) Pośrednia subskrypcja instrumentów kwalifikowalnych do celów wewnętrznego MREL powinna gwarantować, aby – gdy jednostka zależna utraci rentowność – straty były faktycznie przenoszone na podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a odnośna jednostka zależna była przez ten podmiot dokapitalizowana. Straty te nie

powinny być zatem przejmowane przez jednostkę dominującą pośredniego szczebla, która powinna stać się jedynie narzędziem służącym do przeniesienia tych strat na podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W związku z tym oraz w celu zagwarantowania, aby wynik pośredniej subskrypcji był równoważny wynikowi pełnej bezpośredniej subskrypcji, jak przewidziano na mocy upoważnienia określonego w art. 45f ust. 6 dyrektywy 2014/59/UE, odliczone ekspozycje powinny otrzymać wagę ryzyka 0 % przy obliczaniu łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko i zostać wyłączone z obliczeń miary ekspozycji całkowitej.

- (9) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie pełna harmonizacja ostrożnościowego traktowania udziałów jednostek dominujących pośredniego szczebla w zasobach kwalifikowalnych do celów wewnętrznego MREL ich jednostek zależnych oraz ukierunkowana zmiana wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz istotnych jednostek zależnych globalnych instytucji o znaczeniu systemowym spoza UE, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na skalę działania możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (10) Aby zapewnić instytucjom wystarczający czas na wdrożenie specjalnego traktowania pośredniej subskrypcji instrumentów kwalifikowalnych do celów wewnętrznego MREL, w tym nowego mechanizmu odliczeń, przepisy określające to traktowanie powinny zacząć obowiązywać sześć miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.
- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 575/2013 oraz dyrektywę 2014/59/UE,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 ust. 1 dodaje się punkt 130a w brzmieniu:
„(130a) »właściwy organ państwa trzeciego« oznacza organ państwa trzeciego zdefiniowany w art. 2 ust. 1 pkt 90 dyrektywy 2014/59/UE;”;
- 2) art. 12a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12a

Skonsolidowane obliczenia na potrzeby globalnych instytucji o znaczeniu systemowym z licznymi podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

W przypadku gdy co najmniej dwa podmioty będące globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym należące do tej samej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub podmiotami z państw trzecich, które byłyby podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdyby miały siedzibę w Unii, unijna instytucja dominująca tej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym oblicza kwotę funduszy

własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w art. 92a ust. 1 lit. a). Obliczenie to przeprowadza się na podstawie sytuacji skonsolidowanej unijnej instytucji dominującej w taki sposób, jak gdyby była ona jedynym podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji globalnej instytucji o znaczeniu systemowym.

Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji postępują zgodnie z art. 45d ust. 4 i art. 45h ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE.”;

3) w art. 49 ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Niniejszy ustęp nie ma zastosowania w odniesieniu do odliczeń określonych w art. 72e ust. 5.”;

4) w art. 72b ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Do celów art. 92b odniesienia do podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w lit. c), k), l) i m) niniejszego ustępu są również rozumiane jako odniesienia do instytucji, która jest istotną jednostką zależną globalnej instytucji o znaczeniu systemowym spoza UE.”;

5) w art. 72e wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy unijna instytucja dominująca lub dominująca instytucja z państwa członkowskiego, która podlega art. 92a, posiada bezpośrednio, pośrednio lub syntetyczne udziały kapitałowe w instrumentach funduszy własnych lub w instrumentach zobowiązań kwalifikowalnych jednej lub większej liczby jednostek zależnych, które nie należą do tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji co instytucja dominująca, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tej instytucji dominującej może zezwolić instytucji dominującej – po należyтым uwzględnieniu opinii organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub właściwych organów państw trzecich wszelkich jednostek zależnych, których to dotyczy – na odliczenie takich udziałów przez odliczenie niższej kwoty określonej przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tej instytucji dominującej. Ta skorygowana kwota musi być co najmniej równa kwocie (m) obliczonej w następujący sposób:

$$m_i = \max \{0; OP_i + LP_i - \max \{0; \beta \cdot [O_i + L_i - \max \{r_i \cdot aRWA_i; w_i \cdot aLRE_i\}]\} \}$$

gdzie:

i = indeks oznaczający jednostkę zależną;

OP_i = kwota instrumentów funduszy własnych wyemitowanych przez jednostkę zależną i , posiadanych przez instytucję dominującą;

LP_i = kwota instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych wyemitowanych przez jednostkę zależną i , posiadanych przez instytucję dominującą;

β = odsetek instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych wyemitowanych przez jednostkę zależną i , posiadanych przez jednostkę dominującą, obliczony w następujący sposób:

$$\beta = \frac{(OP_i + LP_i)}{\text{kwota wszystkich instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych wyemitowanych przez jednostkę zależną } i}$$

O_i = kwota funduszy własnych jednostki zależnej i , bez uwzględnienia odliczenia obliczonego zgodnie z niniejszym ustępem;

L_i = kwota zobowiązań kwalifikowalnych jednostki zależnej i , bez uwzględnienia odliczenia obliczonego zgodnie z niniejszym ustępem;

r_i = stosunek mający zastosowanie do jednostki zależnej i na poziomie jej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 92a ust. 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia oraz art. 45c ust. 3 akapit pierwszy lit. a) dyrektywy 2014/59/UE lub w przypadku jednostek zależnych z państw trzecich, równoważny wymóg w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mający zastosowanie do jednostki zależnej i w państwie trzecim, w którym ma ona swoją siedzibę główną, o ile wymóg ten jest spełniony za pomocą instrumentów, które zostałyby uznane za fundusze własne lub zobowiązania kwalifikowalne zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;

$aRWA_i$ = łączna kwota ekspozycji na ryzyko podmiotu będącego globalną instytucją o znaczeniu systemowym i , obliczona zgodnie z art. 92 ust. 3, z uwzględnieniem korekt określonych w art. 12a;

w_i = stosunek mający zastosowanie do jednostki zależnej i na poziomie jej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 92a ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia oraz art. 45c ust. 3 akapit pierwszy lit. b) dyrektywy 2014/59/UE lub w przypadku jednostek zależnych z państw trzecich, równoważny wymóg w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mający zastosowanie do jednostki zależnej i w państwie trzecim, w którym ma ona swoją siedzibę główną, o ile wymóg ten jest spełniony za pomocą instrumentów, które zostałyby uznane za fundusze własne lub zobowiązania kwalifikowalne zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;

$aLRE_i$ = miara ekspozycji całkowitej podmiotu i będącego globalną instytucją o znaczeniu systemowym, obliczona zgodnie z art. 429 ust. 4.

W przypadku gdy instytucji dominującej zezwolono na odliczenie skorygowanej kwoty zgodnie z akapitem pierwszym, jednostka zależna odlicza różnicę między kwotą posiadanych instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w akapicie pierwszym, a tą skorygowaną kwotą.”;

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Instytucje i podmioty zobowiązane do spełnienia wymogów art. 45c dyrektywy 2014/59/UE, które same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, odliczają od pozycji zobowiązań kwalifikowalnych posiadane przez siebie fundusze własne i zobowiązania kwalifikowalne – spełniające warunki określone w art. 45f ust. 2 tej dyrektywy – swoich jednostek zależnych, które należą do tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Odliczenie to nie ma zastosowania do instytucji i podmiotów, które same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli są one zobowiązane do spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 45c i 45d dyrektywy 2014/59/UE, na zasadzie skonsolidowanej.

Do celów niniejszego ustępu odniesienie do pozycji zobowiązań kwalifikowalnych rozumie się również jako odniesienie do zobowiązań

kwalifikowalnych, o których mowa w art. 45f ust. 2 lit. a) dyrektywy 2014/59/UE.”;

6) w art. 92a uchyla się ust. 3;

7) art. 113 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do celów obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem wagi ryzyka przypisuje się wszystkim ekspozycjom, chyba że odejmuje się je od funduszy własnych lub podlegają one traktowaniu określonemu w art. 72e ust. 5 akapit pierwszy, zgodnie z przepisami sekcji 2. Wagi ryzyka są przypisywane w oparciu o kategorię ekspozycji, do której jest zaklasyfikowana dana ekspozycja, oraz – w zakresie określonym w sekcji 2 – o jej jakość kredytową. Jakość kredytową można określić poprzez odniesienie do ocen kredytowych opracowanych przez ECAI lub ocen kredytowych opracowanych przez agencje kredytów eksportowych zgodnie z sekcją 3.”;

8) art. 151 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem z tytułu ryzyka kredytowego ekspozycji należących do jednej z kategorii ekspozycji wymienionych w art. 147 ust. 2 lit. a)–e) i lit. g) są obliczane, o ile nie pomniejszają funduszy własnych ani nie podlegają traktowaniu określonemu w art. 72e ust. 5 akapit pierwszy, zgodnie z podsekcją 2.”;

9) w art. 429a ust. 1 dodaje się lit. q) w brzmieniu:

„q) kwoty, które podlegają traktowaniu określonemu w art. 72e ust. 5 akapit pierwszy.”.

Artykuł 2

Zmiana w dyrektywie 2014/59/UE

W art. 45f dyrektywy 2014/59/UE uchyla się ust. 6.

Artykuł 3

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia [*Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = datę wejścia w życie*] r.

Art. 1 pkt 3, pkt 5 lit. b) oraz pkt 7, 8 i 9, a także art. 2 stosuje się jednak od dnia [*Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 6 miesięcy od daty wejścia w życie*] r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 qngu r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący